

Gospodarske novice.

* *Kako krote ali krastače po bučelah prežijo*, popi-
suje „Slov. Gosp.“ tako-le: „Akoravno se ne sme ta-
jiti, da so te živali poprek le koristne, so pa vendar
za bučelorejca blizo ulnjaka nadležne. Neki bučelar je
nekega dne kratko pred nevihto, ko so buče kupoma
domu v panj hitele, opazil, kako je krot blizo 50 cen-
timetrov od najboljšega panja na tleh sedela in prežala.
Bila je srednje velikosti in se od časa do časa na zadnje
noge vspela, čudno hitro poskočila in vsakokrat buče-
lico od te ali one bilke ugrabila. Bučelice so se nam-
reč na bilke vsedale in čakale, dokler bi v panj mogle.
Tako jih je krastača vlovila in snedla v kratkem času
dvanajst in nobena je ni pičila. Da bi to moritev
ustavil, je bučelar krotu pograbil in jo 30 metrov proč
na neko gredo zanesel, naj bi tam gosence, polže in
drugi mrčes pokončavala. Tri dni pozneje pa je našel
isto krotu na starem mestu pred panjem na buče po-
vračajoče se prežečo. In celó, ko jo je 50 metrov da-
leč od bučelnjaka na celó drug kraj nesel, se je zopet
k bučelnjaku povrnila in še dva dni pozneje zopet bu-
če lovila.“

Gospodarske skušnje.

* *Da koščice češinj, češpelj in sploh koščicastega
sadja raje kalijo*, priporoča Francoski vrtnar Clavel
to-le: Koščice naj se pomešane z otrobi v lonec de-
nejo, z deževnico pomočijo in kakih 10 do 12 dni v
loncu pustijo. Otrobi se zgrejejo in začno kisati, to pa
naredi, da se koščice hitreje razpočijo. Če so otrobi v
loncu suhi, treba jih je iznova pomočiti. — Ker koščice
večidel dolgo časa v zemlji ležijo, pa se ne razpočijo,
se s tem večkrat najboljši čas zamudi za uspešno rast
drevesa, zato je dobro, tako pospešiti njihovo kalenje.

* *Da žitni žaklji dolgo trpijo*, priporočajo „Luxen-
burger Annalen“ to-le: 1 kilo dobrega čresla se popari
s 14 litri kropa. V ta čresljev krop se položi platno,
kjer naj leži 24 ur. Potem naj se platno vzame ven in
poplakne v čisti vodi, pa posuši. Za kakih 8 metrov
platna zadostuje 1 kilo čresla. Nitke prediva ali ko-
noplje se navzamejo čreslovine in postanejo potem ve-
liko močnejše. Kakor čreslo dela pri usnji, tako dela
tudi pri platnu.

Naši dopisi.

Iz Rusije 25. junija. 7. — Časnikarji še vedno mo-
drujejo vsak po svoje o poslednjem Rusko-angleškem
pogajanju. Bodite prepričani, da je tako, kakor sem ga
razložil v poslednjem pismu. Rusija je Angliji kate-
gorično povedala, da Sueški kanal ni Anglešk, in da
s Carigradom in Dardaneli bo ona tako postopala,
kakor bodo tirjali interesi današnje vojske. Tudi
to je res, da Anglija ni skušala ovreči Ruskih objav.
Rusija je pripela namordnik na gobec Angleške mor-
daške. S tem pa še ni rečeno, da vojske z Anglijo ne
bo. Če je mordaška nehala lajati v lice, ni nehala v
peté se zaganjati. Pobita popolnoma na diplomatičnem
polju, se zdaj molče prizadeva povsod, kjer koli misli,
da bi bilo mogoče, za hrbtom škodovati; na svoji časti,
če je kaj ima, jej ni nič ležeče. Ruski stani v Aziji
in Evropi so polni Angleških špijonov. V Aziji so
ti „blagorodni“ delavci že popolnoma obupali. Iz
začetka so oni z velikim veseljem sporočali v London,
kako uspešno se širi punt na Kavkazu, s kakim so-
vraštvom gledajo Armeni na Ruske vojake in kako na-
vdušeno se zbirajo Kurdi v Turški tabor. Vsakoršne
laži so oni tako lepo izmišljevali, da so menda sami

sebi verjeli. Ker pa vkljub Kavkazkemu puntu, Ar-
menskemu sovraštvu in Kurdski navdušenosti naša ar-
mada zmirom dalje in dalje prodira v Armenske gore
in razbiva Muktar-pašine čete; treba je pašo kakor si
bodi oprati, in zato sporočajo, da Muktar nima vspeha,
ker njegovo junaštvo paralizujejo Rusi z zlatom in sre-
brom! Ko bi Angleški špijoni hoteli varovati nekoliko
svojo čast, sporočali bi svoji vladi tako-le: „Turški
paše so izdrli iz naroda vse do kože; najprej denar,
češ, da davke je treba plačati za celo leto naprej; vrh
davkov še vojno naklado, vse v zlatu in srebru; kjer
pa zlata in srebra ni bilo, so paše pobirali ljudstvu ži-
vino, pridelke in vsakoršno blagó; uradniki Turški pa
so plačila prejeli, kolikor so jih sploh prejeli, ne
v zlatu in srebru, ampak v kajmah (Turških bankov-
cih); ker pa ljudstvo za papirnate kajme ni hotelo ni-
česa prodati, so morali žandarji biti posredniki, da so
uradniki za kajme kaj prejeli. Armado in vse vojne
stvari je moralo ljudstvo zastonj prevaževati. Ko so pa
Rusi za Turki prišli v te kraje in našli Turške rekvi-
zicije, so najprej razdelili blago, žito in druge stvari
med narod, kateremu so bile te stvari vzete, potem so
pa ravno te stvari pokupili za gotovi denar, kdor je
hotel prodajati. Narod je zdaj kmalu sprevidel, da nima
več opraviti s Turki-roparji, ampak z Rusi poštenjaki;
zaupljivo se podaja in z veseljem podpira zdaj Rusko
armado z živežem, od katere tako rad prejema papir-
nate, kakor sreberne rublje. Tako Rusi paralizujejo
junaštvo Muktar-paše, a to silno boli Angleške
špijone, ki s svojim krikom sami sebe sramoté, Rusiji
več koristijo, kakor škodijo. — Drugače je v Rumu-
niji. Tukaj vse mrgoli Angleških in drugih špijonov
vsake baže ljudi, kramarjev, trgovskih agentov, časn-
ških pisarjev do vojnega agenta Uellesleja. Kakor
Avstrijski, Nemški, Francoski vojni agenti, tako je tudi
Angleški kapitan Uelleslej s privoljenjem naše vlade
že nekaj časa v našem glavnem stanu v Rumuniji.
Naš generalni štab je zapazil, da že nekaj časa Turki
dobro vedó, kam in koliko naše armade se sem ter tje
pomika; al kdo jim daje poročila o tem, se ni dalo
izvedeti. Nekega dne, ko je generalni štab dodelal svoj
načrt, so zapazili, da iz kancelarije kapitana Uelles-
leja je bila odpravljena šifrovana depeša v London.
Ko je preteklo toliko časa, kolikor je treba, da pride
telegram iz Rumunije čez London in Carigrad v Ru-
ščuk, so Turki s svojim premikanjem pokazali, da že
znajo Ruski plan. Ta dogodek jasno priča, da je An-
gleška vlada brez vesti perfidna in nepoštena, kajti
tukaj je špijon sama vlada, njeni vojni agent je le
njen sluga; Ruska vlada pa je po svoji nravi mirno-
krvna slovanska, čezmerno skrb ima za spodobnost in
za tuje zdravje, in ne misli na svoje pravice. Naši
vladi manjka Katona, kateri jej bi v eno mer ponav-
ljal: Ego vero censeo... Junakov jej ne manjka. Iz
starodavnih vekov se slavijo zavoljo svojega hladnokrv-
nega junaštva Leonid, Mucij Scevola, Fabijev in Leo-
nidov — slava Bogu! — ima Rusija mnogo; kdo se
ne čudi viteškemu junaštvu Šestakova, Dubasova, Rož-
destvenskega, Puščina, Karncerova, Sokolovskega z nji-
hovimi četami mornarjev po 8 do 12 mož: prezirajoči
smrt na čolnicah se merijo z oklepnim brodovjem vraga
pod gromom topov in kartečnic! Neustrašno silo vite-
ških junakov bodo vrage še pokušali, za njimi pa stoji
še cela vrsta. Bogač-pomeščik Šestakov, kakor mnogi
njegovih viteških tovarišev, bi lahko pokojno se spre-
hajal po gajih svoje grajščine ali pa mirno živel v
svoji palači v Petrogradu, pa kaj je njemu grajščina
ali bogata stolica, — narodno čustvo in nestrašna srč-
nost kliče viteza na veliko delo za očetnjavo. Na čolni-
cih so junaki očistili pot naši armadi v Bulgarijo; kako